

A full-page background image showing a sunset over the ocean. The sun is low on the horizon, creating a bright orange glow and long, shimmering reflections on the water. In the foreground, several large, dark, rectangular concrete blocks are scattered across the rocky shore, partially submerged in the shallow water. The sky is filled with soft, wispy clouds in shades of blue, purple, and orange.

DET SIDSTE Lillebælt

— EN BERETNING OM KAMPEN FOR AT REDDE —
ET STYKKE VILD HAVNATUR

Jørgen Jeppesen

INDHOLDSFORTEGNELSE

Havvindparkens placering og møllernes synlighed	7
Tidstavle	9
Helligbrøde	11
Det store skaber-bliv	13
Man gør vold på natur og mennesker	14
Sogne passer til menneskers størrelse	17
Ondt blod	18
Lys på himlens marmorloft	21
Økologisk trussel	23
Farverne ser danske ud	25
Oprør fra baghaven	26
Som folder i hukommelsen	29
Hvem snyder på vægten?	31
En udlevet forestilling	33
Til kamp mod borgere og byråd i Assens Kommune	35
Præstekraven bærer gejstligt navn	37
Undersøgelsen er pilskæv	38
Fylدت op med mangel på intet	41
Marsvin eller møller og motorvej	43
Alting altid parat	45
Trussel mod marsvinbestanden i Bælthavet	46
Det første Lillebælt	49
Sammen overvinder vi tabet	51

HELLIGBRØDE

Jeg husker det, som var det i går. På vej op gennem Bobakkerne, hvor udsigten til bæltet altid minder om evigheden, forstod jeg med ét betydningen af ordet helligbrøde. Det var, som om bæltet selv sagde det højt: Dette er helligbrøde.

Det var i efteråret 2017, efter planen om en gigantisk havvindmøllepark derude midt i synsfeltet blev præsenteret. Som de fleste andre kystboere fra Helnæs til Thorøhuse forstod jeg ikke, hvordan man overhovedet kunne få den tanke. Her snart ti år senere forstår jeg det stadigvæk ikke.

Oplevelsen i Bobakkerne gjorde, at jeg engagerede mig i Red Lillebælt. Men også at jeg måtte forberede mig på at tage afsked med det Lillebælt, jeg havde kendt fra barnsben. Det første var politik, det andet sorgarbejde. Det politiske blev i årenes løb til utallige møder, indsigelser og skrivelser til politikere, myndigheder og medier. Sorgarbejdet foregik som vandringer langs Lillebælt med afstikkere til kystsognenes kirker. Turene blev efterfølgende omsat til tekster om at være i tiden og naturen.

Denne bog følger på skift de to spor kronologisk. Jeg tager læseren med ud i et stykke kystnatur, gengiver politiske indlæg fra perioden, går atter en tur ved bæltet, og så fremdeles. Fotografier af bæltnaturen akkompagnerer fremstillingen.

Beretningen viser, hvor indgribende et overgreb Lillebælt Syd Vindmøllepark kan være på det personlige plan. Det er et vigtigt formål med udgivelsen, for ingen myndigheder har på noget tidspunkt interesseret sig for at undersøge de mentale virkninger på os, der bor her. Som om vi ikke er en del af den natur, der påføres skade.

Vi er mange, der har tabet af natur til fælles, og bogen tilegnes de hundreder af medlemmer og venner af Red Lillebælt, der gennem årene har gjort deres bedste for at bevare det sidste vilde stykke Lillebælt. Måske lykkes det. Der er opstået tvivl om finansieringen af vindmølleparken, efter at TotalEnergies i begyndelsen af august trak sig fra projektet. Men staten har fortsat reserveret et stort område i det sydlige Lillebælt til vedvarende energianlæg.

Udgivelsen er et skriftligt vidnesbyrd om 10 års heftig strid, der har involveret og forenet mange mennesker i kystområderne på Sydvestfyn. Det fortjener en lille varig plads i historieskrivningen, som bogen kan bidrage til.

Helnæs, august 2026
Jørgen Jeppesen